Boska biblioteka

Biblioteka to zbiór ksiąg, które zwracają naszą uwagę. W Słowie Bożym na przykład, Stary Testament (Zakon i Prorocy) jest określony jako księga:

> *„W zwoju księgi napisano o mnie”* – Psalm 40:8 (NP).

Jest to jedyny zapisek, jaki Bóg dał człowiekowi podczas pierwszych czterech tysięcy lat ludzkiej historii (Joz. 8:31; 2 Król. 14:6; 22:8; Neh. 8:1). Dalej jest księga proroka Izajasza (Łuk. 4:17. R. V.). Podobne wyrażenia występują od czasu do czasu w Nowym Testamencie.

W księdze Jeremiasza 36:1-4 czytamy, o tym jak Jeremiaszowi powiedziano, by napisał *„na zwoju księgi”* zapisek o wszystkich sądach, jakie miały przyjść na Izraela. Bóg przepowiedział to przez Jeremiasza, a wypełnienie rozpoczęło się z obaleniem Sedekiasza, ostatniego króla judzkiego. W tym samym czasie nastąpiło zniszczenie świątyni, zbudowanej około 400 lat wcześniej przez Salomona.

We właściwym czasie dodano do Zakonu i Proroków księgi Nowego Testamentu – poselstwa Jezusa i Jego natchnionych apostołów, kończąc księgą Objawienia, wyraźnie wymienioną jako księga (Obj. 22:10). Do tej ostatniej przywiązane jest specjalne ostrzeżenie odnośnie dodania lub odjęcia czegoś zapisanego w niej (Obj. 22:18-19). Ta księga zamyka kanon Pisma Świętego i naturalnie nie powinniśmy oczekiwać, ani nie mamy upoważnienia by spodziewać się jakiegokolwiek dalszego objawienia ponad to, które zostało już dane – Objawienia zawierającego w sobie – jak ono zawiera – opis zupełnego planu Bożego, od stworzenia człowieka aż do końca *„czasów naprawienia wszystkich rzeczy”*, czasu, kiedy wszystko w niebie i na ziemi będzie jeszcze raz w zupełnym pojednaniu z Bogiem.

WIDZIANA, LECZ NIE ROZUMIANA

Jest pewien interesujący odnośnik do tej księgi Boskiego objawienia u Izajasza 29:11-12, który powiada o czasie przyszłym, kiedy w Boskiej opatrzności zrozumienie tej księgi zawierającej zapis Boskich zamysłów miało stać się zaćmione nie tylko dla uczonego i nieuczonego w Izraelu, ale także na skalę światową. Czytamy:

„Wszelkie widzenie (to jest całe widzenie Bożego objawienia) podobne jest słowom ksiąg zapieczętowanych, które danoliby temu, co zna pismo, a rzeczono: Czytaj to proszę, tedy odpowie: Nie mogę, bo są zapieczętowane. A danoliby księgi temu, co nie zna pisma, a rzeczono: Czytaj to proszę, tedy odpowie: Nie znam pisma”.

Czas pierwszego zaznaczonego wypełnienia tego proroctwa był w pierwszym przyjściu naszego Pana przy końcu wieku żydowskiego. Tak Jezus jak i ap. Paweł cytują z tej księgi i stosują go do swego czasu (Mat. 15:8-9; Mar. 7:6-7; Rzym. 11:8; Izaj. 29:10-13). Wiele pism naucza, że to, co stosowało się do Izraela przy końcu wieku żydowskiego, stosuje się tym bardziej do nominalnego duchowego Izraela (chrześcijaństwa) przy końcu wieku ewangelicznego.

W zgodzie z tymi biblijnymi zapowiedziami, jakże prawdziwym jest fakt, że wielu nominalnych chrześcijan utraciło wzrok dający widzenie prawdy i zbawienie ześrodkowane w Jezusie, którymi niegdyś się cieszyli! Prorok wskazuje nam, że ten brak wyrozumienia Słowa Bożego i Boskiego Planu objawionego w nim miał być szczególnym doświadczeniem przywódców religijnych, i to jest prawdą w naszym czasie (Izaj. 29:10).

Wielu znakomitych teologów wydaje się nie być w stanie rozumieć tajemnic królestwa, a zapiski o tychże przestali uważać za objawienie od Boga. I jak prawdziwe Słowo Boże dawno temu to zapowiedziało, mówiąc: *„Zaćmi się słońce (symbolizujące światło Ewangelii) i księżyc (Stary Testament – Zakon) nie wyda światłości swojej”* – Ew. Marka 13:24; Joel 2:31; Mich. 3:5-7.

Ta księga Boskiego objawienia, nie pojmowana dotychczas przez wszystkich, mówi nam, że z natury jesteśmy wszyscy grzesznikami i że prawdziwa pokuta, nawrócenie i przyjęcie pojednawczego dzieła Jezusowego, okazane przez zupełne poświęcenie się na czynienie woli Bożej, są nieodzownymi wymaganiami ze strony każdego członka prawdziwego Kościoła. Jesteśmy także upewnieni, że ciągła wierność będzie oznaczać chwalebne niebiańskie dziedzictwo za zasłoną.

Jesteśmy dalej powiadomieni, że chociaż prawda zawarta w tych księgach Biblii jest teraz niejasna i niezrozumiała dla olbrzymiej większości ludzkości, to w słusznym czasie będzie ona otwarta dla wszystkich, albowiem Bóg *„pragnie, aby wszyscy ludzie byli zbawieni i przyszli do dokładnej znajomości prawdy”* – 1 Tym. 2:4 (Diaglott). Tylko w ten sposób cały świat będzie mógł słuchać i uznać Boga i Jego wolę względem nich, i posiąść zupełną, dobrą sposobność uzyskania życia wiecznego na ludzkim poziomie przez posłuszeństwo woli Bożej w ziemskiej fazie królestwa.

Księgi Boskiego Objawienia są cudownym środkiem do

wspaniałego celu. Tym celem jest zupełne ustanowienie chwalebnego Królestwa Bożego, składającego się z *„nowych niebios i nowej ziemi, w których sprawiedliwość mieszka”* – 2 Piotra 3:13.

Pismo Święte uczy nas, że Boskim wiecznym zamysłem jest uzupełnienie i uwielbienie prawdziwego Kościoła z jego Panem, i że przez królowanie tego uwielbionego Chrystusa – Jezusa, Głowy i Jego ciała – miliony z ziemi będą wzbudzone do życia, a długo oczekiwane Królestwo Boże wreszcie będzie ustanowione na ziemi. Tedy:

> *„otrze Bóg wszelką łzę z oczów ich; a śmierci więcej nie będzie, ani smutku, ani krzyku, ani boleści nie będzie, albowiem pierwsze rzeczy pominęły”* – Obj. 21:4.

INNE WAŻNE KSIĘGI

Są i inne księgi ponad te zawarte w kanonie Pisma Świętego, lecz nie są one dane dla naszego dokładnego badania i użytku, choć Biblia powołuje się czasem na te inne księgi, na przykład – *„Księga Życia”*. Apostoł Paweł wskazał w Liście do Filipensów 4:3, że byli tacy, którzy pracowali z nim w Ewangelii, których imiona były w „księdze życia”. Co za pocieszające słowa! Potem w następnym wierszu napomina:

> *„Radujcie się zawsze w Panu, i znowu mówię, radujcie się”*.

Księga życia to szczególna księga. Jest ona otwarta w obecnym czasie i mają się w niej ukazać imiona wszystkich zwycięzców wieku Ewangelii. Gdy podejmujemy krok zupełnego poświęcenia i jesteśmy spłodzonymi z Ducha Świętego, jest stosowne, abyśmy byli poczytani jako członkowie rodziny Bożej i żeby nasze imiona były zapisane jako takie.

„Księga Życia” jest znów wspomniana w Objawieniu 3:5. *„Kto zwycięży (przezwycięży w sobie ducha światowego), ten będzie obleczony (w zmartwychwstaniu) w szaty białe (aktualna sprawiedliwość świętych), i nie wymażę imienia jego z ksiąg żywota (rejestru wiernych wybranych), ale wyznam imię jego przed obliczem Ojca mojego i przed aniołami jego”*.

„Wyznam (powiem głośno – Young) jego imię” – to stwierdzenie nasuwa nam przede wszystkim myśl, że chociaż zostaliśmy spłodzeni z Boga, nigdy nie zostaliśmy przedstawieni Mu w Jego istotnej obecności. Nasz Pan jest reprezentowany nie tylko jako nasz Oblubieniec, ale także jako nasz Starszy Brat, i jest wyobrażony jako czekający po drugiej stronie, aż my – Jego bracia – przejdziemy na drugą stronę. Nasz Pan jest tym, któremu Ojciec powierzył dzieło nauczania nas w szkole Chrystusowej i będzie to najstosowniejsze, gdy to On przedstawi nas Ojcu, gdy przejdziemy poza wtórą zasłonę. Co za chwalebna i błogosławiona myśl!

Ci szczególnie wyznani – przedstawieni – są klasą oblubienicy. I my mamy spodziewać się i usiłować osiągnąć to cudowne niebieskie powołanie.

Nieskończony zasięg i skala rozumu oraz pamięci naszego Ojca Niebiańskiego sprawiają, że zwykły pisany zapisek w księdze wydaje się niepotrzebny. Nasz Ojciec zna różnych członków Swej duchowej rodziny, tak jak Jezus powiedział o sobie i Swoich owcach: *„Jam jest on pasterz dobry, i znam moje, a moje mnie też znają”* – Ew. Jana 10:14.

KSIĘGA ŻYWOTA BARANKA

„Księga Żywota” wspomniana w Objawieniu 3:5 jest później nazwana *„Księgą Żywota Baranka”*. Cytujemy:

> *„I nie wejdzie do niego (miasta niebieskiego) nic nieczystego, i czyniącego obrzydliwość i kłamstwo, tylko ci, którzy są zapisani w księgach żywota Barankowych”* – Obj. 21:27.

Ta księga obejmuje imiona tych, którzy osiągają stanowisko współdziedzictwa z Chrystusem, których imiona są zapisane w niebie podczas Wieku Ewangelii i którzy są wierni swemu przymierzu. Co za wspaniałą podnietę mamy tutaj dla naszej wierności! Jak ważne ostrzeżenie przed najmniejszą sympatią dla czegoś nieczystego, nieprawdziwego, lub w jakikolwiek sposób przeciwnego Boskiemu wzorcowi świętości. Ten 27 werset jest naprawdę bardzo ważnym napomnieniem dla Kościoła.

Jeżeli oceniamy te chwalebne rzeczy Boskiego daru dla Kościoła i także dla świata, to te obietnice i oferty będą miały swój wpływ na nas, a w ich mocy oczekuje się od nas, abyśmy zachowali swoje szaty niepokalane od świata. Mamy być bez zmazy lub zmarszczki, albo czegoś takiego. Mamy nienawidzieć wszelkiego skalania cielesnego na naszej szacie sprawiedliwości i starać się zaraz w modlitwach o usunięcie jakiejkolwiek zmazy lub zmarszczki albo czegoś podobnego z naszej szaty weselnej. W ten sposób możemy pozostawać w miłości Pańskiej i w słusznym czasie być:

> *„godnymi (nadającymi się), by być uczestnikami dziedzictwa świętych w światłości”* – Kol. 1:12.

„DRUGA KSIĘGA”

Pismo Święte mówi także o *„drugiej księdze”* – tej,

która odnosi się do ziemskiej fazy Królestwa. *„I widziałem umarłych (całą ludzkość, za wyjątkiem Kościoła i Wielkiej Kompanii) wielkich i małych, stojących przed obliczności Bożą, a księgi otworzone są (wprowadzające zupełną znajomość prawdy) i druga księga także otworzona jest, to jest księga żywota (zapis rejestracyjny tych, którzy restytucyjny proces sądowy przejdą zadowalająco); „i sądzeni są umarli (teraz wzbudzeni z śmierci – próbowani i doświadczani w Tysiącleciu, w tysiącletnim dniu sądnym) według tego, jako napisano było w onych księgach (Boskiego objawienia, a nie starych naukach, credo), to jest według uczyków ich”* – Obj. 20:12.

Sprawiedliwy zakwitnie (Psalm 92:13), ale ktokolwiek okaże się niepoprawnym i złym po posiadaniu zupełnej i miłosiernej sposobności, by być posłusznym i żyć, będzie wytracony (Dz. Ap. 3:23; Obj. 20:15). Ani jedna plamka nieprawości nie będzie dopuszczona do istnienia w doskonałym, wiecznym Królestwie Bożym.

Obecnie najpilniejszym wezwaniem dla nas, jak napisano w cennej *„Księdze”* Bożej, Biblii Świętej, dla Kościoła – oblubienicy Chrystusowej jest przygotować się do chwalebnego dziedzictwa niebieskiego (Obj. 19:7; 1 Piotra 1:4). By, będąc poczytanymi za godnych, mieć swoje imiona zapisane w *„Barankowej Księdze Żywota”*, jest konieczna kontynuacja naszej wierności, a z Pańską pomocą staniemy się zwycięzcami. Pamiętajmy na słowa z księgi Objawienia wypowiedziane przez Pana:

> *„Kto zwycięży, dam mu siedzieć z sobą na stolicy swojej”*.

„Błogosławiony i święty, który ma część w pierwszym zmartwychwstaniu; albowiem nad tymi wtóra śmierć mocy nie ma, ale będą kapłanami Bożymi i Chrystusowymi, i będą z nim królować tysiąc lat” – Obj. 3:21; 20:6.

Tak cenne zapewnienie może być nasze, może być naszą własnością. Jeśli tylko nasze powołanie uczynimy pewnym, Pan spełni swoją obietnicę:

> *„Nie wymażę imienia jego z ksiąg żywota”* – Obj. 3:5.

The Dawn
R-
„Straż”

The Dawn, luty 1974